

holde, at en Bestemmelse om Veienes Hegnspligt ikke kommer ind her, da anseer jeg det for uundgaeligt nødvendigt, at der, naar et Forslag til en ny Fredningslov fremkommer, maa i samme tages ganske særligt Hensyn til Veiene, saa at de enten slet ikke i en saadan Lov blive stillede lige med andre Grundstykker, eller at en saadan Fredningslov dog ikke i samme Forhold freder om Afgrøden paa Veiene, disse Communer's Domainer, som om private Eiendomme. Dersom man ikke vil gaae ind paa at erkjende, at Veiene som Grundstykker ere hegnspligtige ligesom andre Grundstykker, maa jeg for mit Bedkommende bestemt fastholde, at heller ikke Fredningsbestemmelserne komme til at gjælde Veiene i samme Omfang som andre Grundstykker. Jeg har allerede tidligere udviklet, at det nærmest er for at skaffe de tilstødende Grundeiere, ikke Fred for Veiene, men Fred for unødvendigt — jeg kunde fristes til at kalde det — Chikaneri fra Velbestyrelsens Side, at jeg har foreslaaet § 11.

Der er endnu til dette Ufsnit af Lovforslaget stillet tvende Endringsforslag af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Bonne). Det første af disse tv Forslag er stillet til § 7 og gaaer ud paa at etablere som Regel, at Hegnsplantning fremtidig skal betragtes som Fælleseiendom for Hegnseierne. Dette er imidlertid en Regel, som er fuldkomment modstridende mod den bestaaende Lovgivning. Det ærede Medlem kom, idet han anbefalede det andet af sine Forslag, til at bruge Udtrykket „Fælleshegn“, men dette er et Begreb, som aldeles ikke bestaaer lovligt. Der eksisterer intet Fælleshegn i Medfør af Loven af 29de October 1794, og, dersom der factiss bestaaer Fælleshegn, hvad jeg ikke kan tvivle om efter det ærede Medlems Udtalelser, saa bestaae de kun ifølge Dvereenkomst, eller fordi de Bedkommende ikke vide bedre Besked. I Henhold til Forordningen af 1794 blive Hegnene derimod altid at dele mellem Mand og Mand, saa at hver faaer sit Stykke af Hegnet, og Forordningen siger endvidere, at Enhver eier den Deel af Hegnet, som han vedligeholder. Dette er Forordningens klare Regel. Hvad det ærede Medlem nærmest har for sig saavel i dette som i det

andet af ham stillede Endringsforslag, støtter sig altsaa egentlig til en Tilstand, som ikke er lovmedholdelig, men som maa antages at bestaae ifølge frivillig Dvereenkomst mellem de Bedkommende. Men selv om det er saa, er der dog ingen Grund til at ville frede om slette frivillige Dvereenkomster ved Lovbestemmelser, thi, naar saadanne Forhold hidtil have bestaaet trods Loven, ifølge Dvereenkomst eller Sædvane paa det enkelte Sted, saa er der heller Intet, der forhindrer dem fra at bestaae paa samme Maade fremtidigt, hvormod det forekommer mig, at det vilde være besynderligt, at man paa Grund af saadanne Abnormiteter vilde indføre en Bestemmelse i den nye Lov, som rammede ikke blot de paagjældende Forhold, men alle Forholdene i hele Landet. Dersom det ærede Medlems Endringsforslag under Nr. 8 blev vedtaget, vilde det blive etableret som almindelig Regel, at Hegnsplantninger vare Fælleseiendom, medens Tilstanden nu i Henhold til Forordningen af 1794 ubetinget er den, at Hegnsplantningen ligesom hele Hegnet tilhører den, som har at holde Hegnet vedlige. — Hvad dernæst det andet af den ærede Landsthingsmand (Bonne) stillede Forslag angaaer, da kan jeg ganske vist ikke gjøre den samme Indvending mod dette som imod det første, og jeg har mod det andet Forslag nærmest kun det at erindre, at jeg ikke anseer det for at være hensigtsmæssigt, idet det af ham stillede Endringsforslag endog i noget mindre Grad end det af mig selv i § 8 stillede Forslag bryder med den tidligere Lovgivningsstilstand. Hidtil har nemlig Ingen, som har havt lovligt Hegn, kunnet borttage det, uden i alt Fald at have Naboens Samtykke, men jeg har nu foreslaaet som Regel, at den, som eier Hegnet, ogsaa skal være fri Disponent derover, det vil sige, selvsølgeligt ikke at han skal kunne unddrage sig den ved Loven paalagte almindelige Hegnspligt, men derimod, at det staaer til ham selv og til ham selv alene, paa hvilken Maade han vil fyldestgjøre denne sin Hegnspligt. Den ærede Forslagsstiller har nu vel gjort opmærksom paa, at det ingenlunde kan være Naboens ligemeget, om der er et Hegn, som f. Ex. blot bestaaer af nogle Stenger, eller et, som bestaaer af en stor beplantet Jorddyld, idet den sidste, for-